

Τέ μαρμαρὸς καὶ λύπη !
καὶ ὁ Δὲ Κάστρος λείπει.

Κι' ὁ Δὲ Κάστρος ὁ καυμένος
ταξιδεύει γιὰ τὸ γένος,
καὶ τὸν κόσμον τριγυρνᾷ...
Ὅλοι θαυμασμὸ τοῦ δείχνουν,
κι' ἄνθη μπόλικοι τοῦ ρίχνουν
σ' ὅποιο μέρος κι' ἂν περνᾷ.

Τῆς Ἀθήνας μας οἱ δρόμοι
ἐπεθύμησαν, ὦ κόμη,
τῇ λιγνῇ σου ὠμοφιά.
Ὡ ἀθάνατε Καστέλα,
γρήγορα καὶ πάλι εἰλα
'στὴν κελὴ μας συντροφιά.

Δελτίον ἐξωτερικόν, καὶ καθαρῶς πολιτικόν.

Σουλάτσο πάλι κάνουνε τῆς γῆς οἱ βασιληάδες,
ὁ ἓνας πῆρε τὸ βορῖα κι' ὁ ἄλλος τὸν σορόκο.
Ἄλλοι μὲ σχέδια γυρνοῦν καὶ κάποιαις πονηράδες,
κι' ἄλλοι γιὰ νὰ πληρώσουνε τῆς βίζιταις μὲ τόκο.
Πῆγαν 'στὸν Ἰσχυλ οἱ δὴ τ'ρανοὶ ρηγάδες νὰ τὰ 'ποῦνε,
μονάχοι τους ἐκλείστηκαν, ἔβαλαν τὸν σύρτη,
κι' ὁ Ἰμπριάλος ἔλεγε τοῦ Γερμανοῦ νὰ δοῦνε
μὴν πάρουν μὲς 'στὴ συντροφιά ἢ κλέφτη ἢ ἀγύρτη.

— Πολλοὶ μὲ τρόπο θέλουνε νὰ 'μποῦν 'στὴ συντροφιά μας,
οἱ Ἰσπανοί, οἱ Ἰταλοί, οἱ Τοῦρκοι οἱ καυμένοι,
γιὰ νάχουν κάποιον πάτημα μὲ ἔξοδα 'δικά μας...
ὅλοι κελοὶ καὶ ἄξιοι καὶ ὅλοι τιμημένοι.
'Αλλὰ δὲν μᾶς χρειάζονται, ἄς μὴ τοὺς ἀρνηθοῦμε,
ποῖος ξέρει πῶς γυρίζουνε τὰ πράγματα μιὰ μέρα...
— Ἄλλ', ἀδελφέ μου, ἀπ' αὐτοὺς πολλὰ δὲν καρτεροῦμε,
καὶ ἄς τοὺς δίνουμε καιρό. — Θὰ 'δοῦμε παραπέρα.

Κι' ἐνῶ αὐτοὶ τὰ ἔλεγαν, εἶχαν πολλοὶ καρφώσει
'στὴν κλειδαρότρυπα κρυφὰ τὰ μάτιχ τους νὰ 'δοῦνε
μὴ 'στῆς ἀγάπαις ἔξαφνα κενένας τους θυμώση,
καὶ τότε τὰ χρεώγραφα μὲ σκόντο θὰ πουλοῦνε.
Καὶ ἄλλοι ποῦχανε ταῦτιχ 'στὸν τοῖχο κολλημένα
εἶπανε πῶς κι' ὁ Μόσχοβος 'στὴ συντροφιά ἐκείνη
ζητοῦσε νάμπη καὶ καλὰ, μὰ ταῦρε θολωμένα,
κι' ἀπ' τὴν Τουρκιὰ παραίτησι τοῦ ἔλεγαν ἂν δίγη.

Κι' οἱ δὴ ρηγάδες ἔφυγαν πολὺ ἄχαπημένοι,
ὁ Βίσμαρκ ὅμως στερεαῖς δὲν βλέπει τῆς δουλειαῖς του,
θέλει αὐτὸς τὸ κάθε τί νὰ λύνη καὶ νὰ δένη,
καὶ τότε εἶναι μοναχὰ ἀπάνω 'στῆς χαραῖς του.
Λοιπὸν γιὰ τοῦτο μόνος του θὰ πᾶη νὰ γνωρίσῃ
τὸν ἄξιον του συνάδελφον καὶ τίμιον Καλινόκον,
καὶ τούτῃ τὴν ὑπόθεσι θὰ ξανακοσκινίσῃ.
πρὶν λόγῳ ἢ ὑπόσχεσι ὁ βασιληὰς τοῦ δώκῃ.

Ζηλέψαν κι' οἱ νειοθρόνιστοι τοῦ Αἴμου βασιληάδες,
καὶ ἀφοῦ πρῶτα ἔκαμε ὁ Βούλγαρος ταξειῖδι,
κι' ἦλθε καὶ μᾶς χαιρέτισε μὲ τόσοις τιμενάδες,
ποῦπαν πολλοὶ πῶς ἔρχεται ν' ἀλλάξῃ δακτυλίδι,
τώρα ἐβγήκαν 'στὰ πανιὰ μὲ τὴν ἀράδα κι' ἄλλοι,
πάγ' ὁ Νικήτας 'στὸν Χαμίτ, ὁ Σέρβος μὲς 'στὴν Βιέννη,
φεύγει κι' ὁ Κάρολος νωνὸς 'στὸ Βερολίνο πάλι,
κι' οἱ ὑπουργοὶ τους τρέχουνε ὡσὰν δαιμονισμένοι.

Ἄλλὰ μοῦ φαίνεται μ' αὐτὴ τὴν τόση φασαρία
 'στὸ **Σκάνε** ὅπου παίζεται, χωρὶς καὶ νὰ τελειώσῃ,
 δὲν σπρώχνει τὰ πiónια του μὲ τόση εὐκολία
 ὁ Βίσμαρκ ὁ παμπόνηρος τοῦ γείτονα νὰ σώσῃ.
 Καὶ πάλι τούτῃ τῇ φορᾷ, καθὼς συχνὰ συμβαίνει,
 οἱ φουκαράδες κι' οἱ μικροὶ θὰ βγοῦνε γελασμένοι.

Ταῦτα γιὰ τοὺς ἀναγνώστας,
 ὁ ἀγαπητὸς σου Κώστας.

Βροχὴ ἄγρία καὶ δυστυχία.

Βροχὴ καὶ 'στὴν πρωτεύουσα καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας,
 πλημμύραι καὶ καταστροφαί, θολώματα ὑδάτων,
 οἱ κερκυνοὶ ἐξέσπασαν εἰς κεφαλὰς μυρίας,
 κι' ἐγέμισαν οἱ δρόμοι μας ἀπὸ σωροὺς θυμάτων.
 Βρονταῖς, ἀντάραις, ἀστραπαῖς καὶ κεραυνῶν φοβέρα
 τὴν δύναμιν τοῦ Σαβχώθ μας δείχνουν κάθε 'μέρα.

Σταφίδα δὲν θὰ ἔχωμε ἐφέτος δὲν θὰ φάμε
 καὶ οὔτε γιὰ νὰ στείλωμε καὶ εἰς τὰ ξένα κράτη,
 ἀπὸ τῇ φτώχειᾳ σίγουρα 'στὸ διάολο θὰ πάμε,
 κι' ἔτσι θὰ χάσῃ κι' ὁ θεὸς καὶ ἀπὸ μας κομμάτι.
 Πεῖσμα κι' αὐτὸς πεῖσμα κι' ἡμεῖς, νὰ 'δοῦμε τί θὰ γίνη,
 ὡς ποῦ νὰ πέσῃ μόνος του νὰ κάνουμε εἰρήνη.

Ἀλλόκοτοι καιροὶ κι' ἀκρίβεια φοβερή.

Ἀκρίβεια ὑπερβολικὴ ἐφέτος 'στὸ παζάρι,
 καὶ ἡ ντομάτα ἐφθασε εἰς τὸ μὴ περαιτέρω
 ἀρχίσαν κι' οἱ μανάβηδες νὰ μας κρατοῦν καμάρι,
 κι' ἀκόμη ποῦ θὰ φθάσουμε οὔτε κι' ἐγὼ δὲν ξέρω.
 Ἀλλοίμονο εἰς τὸν λαὸ καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους,
 'στοὺς ντόπιους, 'στοὺς ἐξωτικούς καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους.

Μεγάλῃ ἔχουνε τιμὴ, θερρῶ, καὶ τὰ λεμόνια,
 ροδίτης δὲν ἐπρόβλεπε 'στὴν ἄγορὰ ἀκόμη,
 ἀκρίβεια ἀνυπόφορη 'στὰ σῦκα, στὰ πεπόνια,
 'στὸ ρετσίνατο, 'στὸ ρακί, 'στὴ μύρα καὶ 'στὸ ρῶμι.
 Νᾶναι καλὰ οἱ βουλευταὶ καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς μας,
 καὶ ἅς πλαγιᾶζῃ ἀδίκην γι' αὐτοὺς ὁ στόμαχός μας.

Καὶ μερικὰ - θεατρικά.

Ἐσίμωσε καὶ ὁ καιρὸς τῶν εὐεργετικῶν,
 τούτέστι παραστάσεων ἐντὸς τῶν Ὀλυμπίων,

ὑπὲρ ψαλτῶν καὶ ἀηδῶν καὶ τῶν θεατρικῶν,
 ὑπὲρ τῶν τόσων κυριῶν καθὼς καὶ τῶν κυρίων.
 Λοιπὸν ἅς ἐτοιμάσουμε τὰ εὐγενῆ μας χέρια,
 μὲ ἄνθια νὰ τοὺς ράνωμε καὶ ἄσπρα περιστέρια.

Ἡ μία πρίμα μὲ σπουδὴ κομψὰ φουστάνια ράβει,
 φασκιάς ἢ ἄλλῃ ἢ πυχρῇ, ποκάμισα ἢ τρίτη,
 καὶ ἡ κοντράλετο ἄρχισε ἀπὸ χαρὰ ν' ἀνάβῃ
 καὶ νὰ σηκώνῃ, πρὶ ψηλὰ τῇ σουβλιερῇ τῆς μύτη.
 Γιὰ τῆς πατρίδος τὴν τιμὴ ἅς προετοιμασθοῦμε,
 νὰ μάθουν πόσο δὲ κι' ἡμεῖς τὴν τέχνη ἐκτιμοῦμε.

Αὐτὰ καὶ μένω βιαστικὸς
 Γιαννάκης Περιγραφικός.

Ἕνα τραγοῦδι Τουρκικόν, ὅχι καὶ τόσο δὲ κακόν.

Ἄσκη ὁλοῦν, μπρὶ Ἰσαβέλλα.
 πίκ ζιζιζέλσιν. Σιρανοῦ.
 ἤσαστε κι' ἡ δηὲ σὰς τρέλλα,
 μοῦ 'σηκώσατε τὸν νοῦ.

Γκεναμπίν, Τανοῦκ καρδιά μου,
 μπὰκ σοῦ μπένιμ Τζακρεμέ,
 μὰ νὰ 'δῆς καὶ τὸν παρὰ μου
 μὴν ἐλπίζῃς ἀπὸ ἐμέ.

Μασαλά Ἀστρέκ κυρία,
 'μοιάζεις τοῦ Τζανέτ Οὐρί,
 εἶσαι ὁμῶς 'λίγο κρύα
 καὶ κομμάτι σοβαρή.

Ἀσικτίρ ἐσεῖς ἢ ἄλλαις,
 γιὰτὶ μὰ τὸν Γιαρμπή
 μαύραις ἤταστε τσουκάλαις,
 καὶ γενειὰ τοῦ Ἀραμπή.

Γεωργάκης ὁ Λεπλεμπιτζής,
 τεμπελεχανὰς χωρατατζής.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο
 μέσ 'στοῦ Παπαλεξανδρῆ
 εἶναι τὸ τυπογραφεῖο
 συνορεύει μὲ μανδρί,
 μὲ τοὺς Ἀγίους Θεοδώρους,
 καὶ μὲ κᾶποιους τορναδόρους.